

Наточій Анатолій Дмитрович

старший викладач кафедри
тактико спеціальної підготовки

Балим Микола Сергійович

курсант II курсу ДР-942
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сучасний стан криміналістичних знань, проблеми і перспективи їх формування значною мірою залежать від тенденцій розвитку криміналістичної науки, своєрідних процесів трансформації міжнародної й регіональної злочинності та впливу новітніх досягнень науки і техніки, а також глобальних та інформаційних загроз у суспільстві.

Отже, впровадження інформаційно-аналітичних програм у діяльність правоохоронних органів доводить свою ефективність, тож вони можуть бути успішно використані в роботі оперативних і слідчих підрозділів Національної поліції [2].

У галузі загальної теорії криміналістики триває процес самоідентифікації, уточнення предмета та об'єкта науки. У такій ситуації слід активізувати використання криміналістичної профілактики, і як науковий напрямок, і як специфічну діяльність уповноважених законом спеціальних суб'єктів (органів поліції, прикордонників, медичних працівників та ін.), які беруть участь у такій профілактичній діяльності [3].

Оптимізація взаємодії поліції з громадськими інституціями у контексті реалізації природоохоронної функції держави має основну мету – надати нового імпульсу вітчизняним формам співпраці, що існували раніше, та запровадити перевірений часом зарубіжний досвід участі громадськості у природоохоронній діяльності. При цьому в процесі планування своєї діяльності поліцейські повинні аналізувати проблеми місцевого населення та окремих його груп у різних сферах суспільного життя [1]. Тобто пріоритет у діяльності поліції – не стільки реагування на кримінальні прояви, скільки участь у вирішенні всього комплексу проблем, які має населення конкретної місцевості у сфері захисту екологічних прав. Адже від поліції очікується прояв цікавості не лише до інформації, що стосується екологічних правопорушень, але й до потреб громадян у природоохоронній сфері [3].

Однак найсучасніша техніка та новітні технології не в змозі розкривати злочини, якщо працівники поліції не будуть готові працювати з ними. Про це, зокрема, наголосив Голова Національної поліції С. Князев під час зустрічі з представниками закладів вищої освіти, які здійснюють підготовку поліцейських: «У навчанні майбутніх поліцейських ми повинні рухатися до

нової моделі підготовки працівників кримінального блоку. У вищих потрібно викладати дисципліну за фахом «кримінальний аналіз» [1].

Крім того, потребують нагального вирішення наступні проблеми:

- 1) забезпечення аналітиків доступом до спеціального аналітичного програмного забезпечення;
- 2) створення захищеної мережі для організації обміну інформацією в електронній формі;
- 3) створення ІТ-системи збирання та обробки оперативно-аналітичної інформації.

Пріоритетними напрямами реалізації антикорупційної політики визнано: створення ефективного механізму запобігання та протидії корупції; реалізацію антикорупційної політики в кадровому менеджменті, забезпечення доброчесності працівників Національної поліції; виявлення та усунення корупційних ризиків у діяльності Національної поліції; мінімізацію рівня корупції у сфері державних закупівель; взаємодію з громадськістю з питань реалізації антикорупційних заходів. Водночас, попри вказані позитивні здобутки, значна кількість державних органів і правоохоронних структур не мають розроблених антикорупційних програм, положення яких передбачали б заходи з виконання Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015–2017 роки. Основною метою державної політики в галузі протидії корупції є створення ефективною системи запобігання і протидії корупції, виявлення та подолання її соціальних передумов і наслідків, викриття корупційних діянь, обов'язкової відповідальності винних [2]. Успішна протидія корупції можлива за умов наявності належного антикорупційного законодавства, ефективного його застосування відповідними органами державної влади та координованості, поінформованості громадськості про здійснення заходів із запобігання та протидії корупції, взаємодії інститутів громадянського суспільства з органами державної влади у сфері формування та реалізації державної антикорупційної політики, підтримки антикорупційних заходів громадянським суспільством [4].

Актуальним, перспективним та принципово важливим є питання про впровадження криміналістичних методичних рекомендацій у правозастосовну практику. Розроблення перспективних напрямів криміналістики сприятиме оптимізації розслідування кримінальних правопорушень, зменшенню помилок правосуддя, покращить криміногенну ситуацію в державі.

Бібліографічні посилання:

1. Погорецький М.А. Організована злочинність в Україні: тенденції розвитку та заходи протидії // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2007. Вип. 16. С. 99–110. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/boz_2007_16_9.

2. Павленко С.О. Шляхи удосконалення правового регулювання протидії особам, віднесеним до категорії «злочинці в законі» в Україні // Науковий вісник Херсонського державного університету. 2016. Вип. 6. Т. 3. С. 73–79. (Серія «Юридичні науки»).
3. Головкін Б.М. Корислива насильницька злочинність в Україні: феномен, детермінація, запобігання : монографія. Харків : Право, 2011. 440 с.
4. Ткачук Т.А., Бодяков В.Н. Современные проблемы подготовки научных работников уголовно-исполнительной системы // Материалы Всероссийской научно-практической конференции «Уголовный процесс и криминалистика: теория, практика, дидактика (вопросы подготовки научнопедагогических кадров)», научно-практического семинара «Правовое положение участников стадии исполнения приговора», круглых столов «Гражданскоправовое обеспечение деятельности УИС», «Взаимодействие УИС с институтами гражданского общества: историко-правовые и теоретико-методологические аспекты». 2017. С. 35–40.

Никифорова О.А.,
Доцент кафедри криміналістики
та домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Вільхова К. Н.,
курсант 1 курсу, група ПД-031
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОРЯДОК НАДАВАННЯ ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ПРИ ПІДОЗРІ ПЕРЕДОЗУВАННЯ ОПІОЇДАМИ

Передозування опіоїдними наркотиками достатньо поширене явище, яке може призвести до пригнічення дихання та, відповідно, смерті. За даними Державної служби статистики, у 2016 році в Україні “від розладів психіки та поведінки внаслідок вживання опіоїдів” загинули 42 людини. Управління ООН з наркотиків та злочинності також вказує на смертність українців від опіоїдів як одного з основних наркотиків.

Вступив в дію наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про внесення змін до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 16 червня 2014 року № 398» від 8 жовтня 2018 р. № 1833.

Наказом № 398 затверджено низку Порядків надання домедичної допомоги постраждалим від різних ситуацій .